

Orgue de Sant Pere

Berga

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Nucli urbà
Emplaçament Església parroquial de Santa Eulàlia, plaça de Sant Pere.

Coordenades:

Latitud: 42.10524
Longitud: 1.84707
UTM Est (X): 404674
UTM Nord (Y): 4662104

Classificació

Número de fitxa 08022-122
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Contemporani Romàntic
Segle XIX
Any 1897
Autor de l'element: Francesco Teppati
Estat de conservació Bo
Protecció Física
Accés Restringit
Ús actual: Religios
Titularitat Privada accessible
Titular: Parròquia de Santa Eulàlia de Berga, carrer Castellar del Riu 1
Autor de la fitxa Albert Rumbo Soler i Isaac Soca Torres.
Data de registre de la fitxa: dl., 23/07/2001 - 02:00

Descripció

Es tracta d'un orgue típicament romàntic. Disposa d'un total de 20 registres per als 2 teclats manuals de 4 1/2 octaves i d'un pedaler acoblat a l'orgue major. De la seva sòbria però elegant façana en destaca per damunt de tot la trompeteria, que presenta la particularitat de tenir els tubs doblegats cap en fora i disposats en forma de ventall.

Observacions:

L'orgue de Berga és dels pocs orgues romàntics conservats a Catalunya, ja que la major part foren destruïts durant la Guerra Civil del 1936-1939.

Història

L'orgue actual va substituir l'antic orgue barroc, fabricat per Jaume Guilla entre 1691 i 1692, que s'havia cremat el 27 de març del 1873 durant la Tercera Guerra Carlina. El nou orgue fou construït pel mestre orguener torinès Francesco Teppati a iniciativa de l'aleshores ecònom de la parròquia de Berga, mossèn Sebastià Ibáñez i Calvet. Construït al llarg del 1896, fou acabat i inaugurat el 13 de març del 1897 i va costar 30.000 pessetes. El concert inaugural va anar a càrrec del senyor Antoni de Bargalló, organista de la parròquia de Santa Anna de Barcelona. L'any 1970 foren realitzades algunes reformes que no afectaren l'estructura de l'instrument: canvi de la tuberia de plom malmesa per una altra de plàstic, substitució de la manxa d'aire per un ventilador elèctric, canvi de la tracció mecànica manual per l'elèctrica i ampliació del pedaler de 25 a 30 notes (sense dotar-lo, però, de joc propi). Entre 1988 i 1989 fou restaurat íntegrament pel mestre Gerhard Grenzing, qui va ampliar-lo amb un joc propi de contres de 16' per al pedaler, completant així l'instrument tal i com Teppati l'havia previst. D'ençà de la seva construcció n'han estat organistes titulars mossèn Joan Reig i Moreta (1897-1906), mossèn Ramon Pujol (1906-1909), mossèn Miquel Mas i Boixader (1909-1954), mossèn Josep Armengou i Feliu (1954-1976) i Marià Miró i Alsina (1976-1998).

Bibliografia

MONTANYÀ i BOIXADER, Josep: Cròniques Berguedanes, Barcelona-Berga, 1999, pàgs. 265-266.
ÀNÒNIM: "L'orgue de Sant Pere", L'Erol, 21, tardor 1987, pàg. 5. BADAL, Ferran; GRENZING, Gerhard: "L'orgue de Sant Pere: un romàntic a punt de solfa", L'Erol, 27, estiu 1989, pàgs. 41-44.

